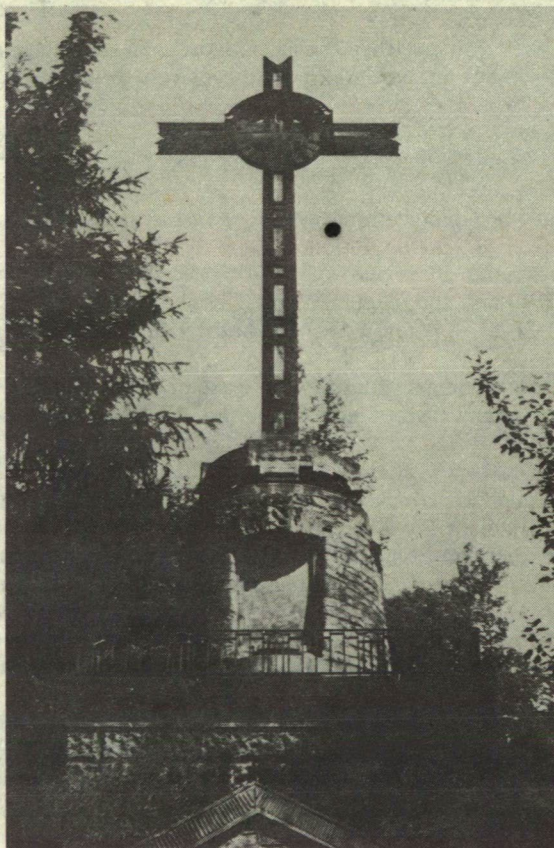

nált hurkoi mezőn 4500 lovat öltek le. Az utolsó repülőgéppel el nem küldött iratokat (kis kivétellel) megsemmisítették. Az utolsó kirohanáskor elesett katonák ezreinek holttestét — ekkor már — vallási felekezetre való tekintet nélkül igyekeztek elhantolni.

Az épségben maradt katonák helyzete március 22-vel alig változott (9 tábornok, 93 törzstiszt, 2500 tiszt és 117 ezer katona — ebből 28 ezer sebesült és beteg — esett orosz hadifogságba). Ma már jól tudjuk, hogy a hadifogoly-táborokig vezető út mentén kisebb temetők keletkeztek, maga az út hosszú és fáradságos volt. A kevés élelem, a zsúfoltság, az egészségügyi hiányosságok, a hadifogság viszontagságai újabb áldozatokat követeltek. Így aztán a hadifogság — a viszonylagos biztonság — nem jelentette a túlélés, a hazatérés szükségszerű lehetőségét. A fogságból hosszú évek múltán hazatértek egy részét otthon újkeletű — gazdasági, elhelyezkedésbeli, családi — problémák várták. A rettenetes Przemysl, „Magyarország várkapujának” is nevezett erődrendszer életben maradt védői 1915. március 22-től sorsuk alakulásából tapasztalhatták, hogy egyszerre voltak hősök és áldozatok.

A PRZEMYŚLBEN ELESETT KATONÁK SÍREMLÉKE A SAN FOLYÓ MELLETT